

நாம் எக்காரியத்தையும் தொடங்கும் போதும் இறை சிந்தனையுடன் ஆரம்பிக்க வேண்டும். அவ்வாறு ஆரம்பிக்கும் வேலை எந்தவித இடையூறுமின்றி நிறைவேறும். இதனையே, “கடவுளை நம்பினோர் கை விடப்படார்” என்ற கூற்று வலியுறுத்துகின்றது.

நாம் தினமும் அதிகாலை எழுந்து நீராடி, கடவுளுக்கு விளக்கேற்றி, பூ வைத்து, தோத்திரம் பாடிய பின்னர், எமது அன்றாடக் கடமைகளில் ஈடுபட வேண்டும். வீடுகளிலே அவ்வாறான வசதிகள் இல்லாதவர்கள் அவர்களுக்கு விருப்பமான ஆலயத்திற்குச் சென்று விளக்கேற்றிப், பூ வைத்து, தோத்திரங்கள் பாடி தங்களது நாளாந்த வேலைகளில் ஈடுபடுவது சிறந்தது. அவ்வாறு தினமும் ஈடுபடுவதனால் மனம் ஆறுதலடைவதுடன், மேற்கொள்ளும் செயல்கள் திருப்திகரமாகவும், சிறப்பாகவும் நிறைவேறும். இறை வழிபாட்டில் ஈடுபட்ட பின்னர் நாம் விபூதி, சந்தனம், குங்குமம், பூ போன்றவற்றை அணிதல் வேண்டும். அவை எம்மிடம் இறை சிந்தனையையும் நல்லெண்ணங்களையும் தோற்றுவிக்கின்றன. எம்மைப் பக்குவப்படுத்த ஆன்மாக்கள் ஆக்குகின்றன.

நாங்கள் எக்காரியத்திற்குச் செல்லும் முன்பும் வீட்டிலுள்ள எமது பெற்றோர்கள், பெரியோர்களை விழுந்து வணங்க வேண்டும். மாதா, பிதா ஆகிய இருவரும் எமது கண்கண்ட தெய்வங்கள் ஆவர். ஆதலால், அவர்களை வணங்கி, இறை சிந்தனையுடன் எமது கருமங்களில் ஈடுபடுதல் வேண்டும். நாம் வீடுகளில் தைப்பொங்கல், சித்திரை வருடப்பிறப்பு, தீபாவளி, கார்த்திகை விளக்கீடு போன்ற பண்டிகைகளைக் கொண்டாடுகின்றோம். ஒவ்வொரு பண்டிகையையும் கொண்டாடும் போது, அனைவரது உள்ளத்திலும் இறை சிந்தனை ஏற்படுகின்றது. அவ்வாறே, நவராத்திரி விழாவை வீடுகளில் கொண்டாடுவதனால், எமக்கு இறை அருளுடன் வீரம், செல்வம், கல்வி ஆகியனவும் கிடைக்கின்றது.

வீடுகளில் மட்டுமன்றி, பாடசாலைகளில் இடம்பெறும் காலைப் பிரார்த்தனைகளிலும் இறை சிந்தனையுடன் பங்கு கொள்ள வேண்டும். எமது கற்றல், கற்பித்தல் நடவடிக்கைகள் எந்தவித இடையூறுமின்றி திருப்திகரமாக அமைய வேண்டுமென இறைவனைப் பிரார்த்தித்தல் வேண்டும். ஆசிரியர்கள் வகுப்பறைக்கு வரும்போது எழுந்து நின்று வணக்கம் செலுத்துதல், அவர்கள் சொற் கேட்டு நடத்தல் நன்று. மேலும், பாடசாலைகளில் நாயன்மார்களதும் சமயப் பெரியார்களதும் குருபூசைத் தினங்கள், நவராத்திரி விழா என்பன தவறாது கொண்டாடப்படவேண்டும். அதனால், மாணவர்களிடையே இறை சிந்தனை, சமய நம்பிக்கை விருத்தியடைவதுடன், அவர்களிடம் பல்வேறு திறன்கள், ஆற்றல்கள் வளர்க்கப்படுவதுடன், ஆளுமை விருத்தியும் ஏற்படும். செயற்பாட்டு ரீதியிலான கற்றலுக்கும் வழியேற்படும். எடுத்துக்காட்டாக, கும்பம் வைத்தல், மாலைகட்டல், கோலம் போடுதல், சொற்பொழிவு போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

நாம் ஆலயத்திற்குத் தினமும் செல்ல வேண்டும். அங்கே செல்லும்போது, இறை சிந்தனையுடன் செல்ல வேண்டும். தினமும் ஆலயத்திற்குச் செல்ல முடியாதவர்கள், வெள்ளிக்கிழமை, தைப்பொங்கல், சித்திரை வருடப்பிறப்பு, தீபாவளி, சிவராத்திரி, நவராத்திரி, கந்தசஷ்டி, கார்த்திகை விளக்கீடு, பிரதோசம் போன்ற விசேட நாட்களிலாவது சென்று வழிபடுதல் வேண்டும். இவை தவிர, ஆலயங்களில் நடைபெறும் நித்திய, நைமித்திய, மகோற்சவக் கிரியைகளில் நாம் ஈடுபடுவதன் மூலம் எமது இறை சிந்தனையை மேலும் வளர்த்துக் கொள்வோம்.

“சிவ சிவ என்றிடத் தீவினை மாளும்”

01. பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

1. எமது வீடுகளில் கொண்டாடும் பண்டிகைகள் சில தருக?
2. பாடசாலைகளில் நாம் கொண்டாடும் விழாக்கள் இரண்டு தருக?
3. இறை சிந்தனையுடன் கருமங்களில் ஈடுபட வேண்டியதன் அவசியத்தைக் குறிப்பிடுக?

செயற்பாடு

1. நீங்கள் வீடு, பாடசாலை, ஆலயம் ஆகிய இடங்களில் இறைசிந்தனையுடன் எவ்வாறு செயற்படுவீர்கள் என்பது குறித்து, வகுப்பறையில் சிற்றூரை ஒன்று நிகழ்த்துக.
2. இறை சிந்தனையை விருத்தி செய்யக்கூடிய திருமுறைப் பாடல்களைத் தேடித் தொகுத்து வகுப்பறையில் காட்சிப்படுத்துக.

பாடச்சுருக்கம்

- நாம் எக்காரியத்தை தொடங்கும்போதும் இறை சிந்தனையுடன் ஆரம்பித்தால் அது எவ்வித இடையூறுமின்றி இனிதே நிறைவேறும்.
- இறை சிந்தனை, சமயநம்பிக்கை என்பவற்றை விருத்தி செய்யக்கூடிய செயற்பாடுகள் பல எமது சமயத்தில் உள்ளன. அவற்றை நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.
- ஆலயங்கள், வீடு, பாடசாலை முதலானவை இறை சிந்தனையை வளர்க்கும் இடங்களாகும்.
- எம்மிடம் இறை சிந்தனை மேலோங்கும்போது நாம் நல்லவர்களாவோம்.